

AMERIŠKA DOMOVINA

Librarian of Congress
Washington, D. C.
IN SPIRIT
FOREIGN LANGUAGE ONLY

SLOVENIAN
MORNING NEWSPAPER

CLEVELAND 3, O., MONDAY MORNING, MARCH 21, 1949

LETO LI. — VOL. LI.

VESTI IZ SLOVENIJE

POLJSKI VLADNI URAD je delavci nekaj delajo, kmetje pa še nič. V Vodicah še nikamor niso prišli. Tožarijo se radi razlaščenega zemljišča za stavbišče za dom. Komunistična glasila seveda hujskajo proti kmetom kamniškega okraja in bati se je, da bodo sledila nova preganjanja.

OBDOBJENI KMETJE. — Okrajno sodišče v Ptujju je sodilo zopet kmete, ki niso gospodarili po predpisih komunistične vlade. Obtožena je bila posestnica Marija Koder iz Sp. Brega, ki je lastnica 31 ha zemlje, Anton Fric posestnik iz Prepolj ki ima 20 ha in Barbara Murko iz Trz. ki ima 19 ha zemlje. Vsi taki so pred komunisti "kulaki." Koder Mariji je sodišče zamerilo to, da je imela pred vojno vzorno urejeno posestvo, sedaj pa je na robu propada. Pred vojno je imela po kakih 30 prešičev, 15 glav goveje živine in 3-4 konje. Sedaj ima pa samo 3 goveda, štiri prešiče, dolguje državi na davkih 147.000 dinarjev. Vse to je ugotovilo sodišče in jo obsodilo na zaplenbo celotnega premoženja in 13 mesecev ječe s prisilnim delom. Anton Fric je pridobil samo 5.000 kg. krompirja in zato ni oddal 92.000 kg. kot bi ga moral, redil je premoženje in prešičev in ni plačal davkov. Barbara Murko ni oddala 1135 kg. krompirja, ni prijavila dveh svinj in tako škodovala skupnosti. Za vse te grehe so vsi izgubili vse premoženje in bodo vsi šli na prisilno delo.

NOČEJO TLACANITI. — Komunistični tisk v Jugoslaviji se jezi na ljudi v Kamniškem okraju, da nočejo zastojati zidati družinskih domov. Tako pravijo, da v Trzinu delata samo dva delavca, veččani pa se nič ne zanimajo za gradbo. V Mengšu kjer so komunisti odredili da se mora katoliški prosvetni dom preurediti v zadržni dom, je gradba popolnoma zaspala. Kmetje ne vozijo opeke na gradilišče. V Jaršah imajo zgradbo že pod streho, ali še vedno se ne more uporabiti. Vaščani se nič ne zanimajo, da bi se notranjost dokončala. Na Homecu pa z nobenim načrtom niso zadovoljni. Ni ti kamenja in peska še niso navozili. Komunisti mislijo, da manjka navdušenja za plansko gospodarstvo. V Radomljah pravijo, da je izkopane temelje pre-rastla trava. V Bukovici samo

V pričakovanju dogodkov v Jugoslaviji in na Balkanu

Pariz. — Francoski diplomatski krogi so obveščeni, da je precejšnja verjetnost, da se bodo v prihodnjih tednih odigrali dramatični dogodki na Balkanu. Gotovo je, da Sovjeti hočejo kratkim potom Tita spraviti v oblasti v Jugoslaviji.

Italijanski listi poročajo, da da je Tito sedaj na Brionskih otokih pri konferenci z zastopniki zapadnih sil. Z vseh strani prihajajo tudi govorice, da sovjetska vojska obstopa jugoslovansko mejo napram Madžarski in Romuniji. Na albansko-jugoslovanski meji so stalni obmejni incidenti. Sovjetski radio hoče vzbuditi vtis kakor, da se v Jugosl. sami pripravljajo upor proti Titu. Ta trditve se ponavljajo v vseh radio-oddajah. Izgleda, da Sovjeti hočejo o tem prepričati svet, potem pa pod to masko s svojo vojsko silo izvršiti prevrat v Jugoslaviji.

Začasna vlada Zapadne Evrope

Bruselj, Belgija. — Zastopniki vlad zapadne Evrope so se dni imeli zelo tajno sejo, na kateri so določili vsa bremena, ki jih poedine države zapadne Evrope prevzamejo, da se izvrši oborožitev vse zapadne Evrope.

Direktno iz Washingtona

poročila
STEPHEN M. YOUNG
Congressman-at-Large of Ohio

Zakon o stanovanjih

Kako graditi stanovanj za zmerne cene? Kako priti do dovoljnega števila stanovanj? Na ta vprašanja skuša najbolje odgovoriti načrt zakona, ki ga je predložil predsednik Truman v razpravo kongresu in priporočil naj ga kongres sprejme čim prej. Prejšnji kongres je načrt zavrnil. Niso povedali senatorji in poslanci zakaj so takrat zavrnili vse predloge ki bi omogočili očiščenje zanemarjenih predmetov in naselbin gradnjo potrebnih stanovanj po farmerskih okoliših in ki daje posojila za milijon stanovanj, ki jih narod tako kričeče potrebuje. S tem zakonom se osnuje tudi National House Agency, ki naj bi stalno skrbela, da bo stanovanjsko vprašanje v Ameriki vedno reševano najbolje, najkoristneje in najceneje z vsemi izsledki modernih znanosti in ugotovitev. Zagovorniki in zastopniki trgovine z zemljišči in nepremičninami sicer nastopajo proti zakonu a izgleda, da jih kongresniki le bolj hladno poslušajo.

Če smo v vojnem času lahko v šestih tednih zgradili cele nove naselbine z industrijami in stotisoč prebivalci v Oak Ridge in Tennessee, zakaj ne bi mogli sedaj v miru s enako spretnostjo pokriti žive potrebe po stanovanjih za veterane in druge, ki morajo živeti po več družin v istih stanovanjih.

Kaj bo počel Dewey

O Deweyevi bodočnosti je že marsikdo ugibal, pa bodo najbolj prav imeli tisti, ki pravijo, da bo ta mladi mož lepo vztrajno nadaljeval svojo politično karijero. Njegov team je že zopet dves aktiven in dobre volje. Ko je na Lincolnov praznik Dewey govoril, je imel lepo priložnost, da se enkrat za vselej zbrše za vso bodočnost z vseh list kandidatov za predsednika. Pa ni tega storil. Kar sigurno je, da bo v letu 1950 kandidiral za gubernerja ali pa za senatorja. Bo gotovo skušal popraviti rekord republikanskega senata, ki ga je sam imenoval za največjo oviro, da ni republikanska stranka mogla uspeti v letu 1948.

Elektrifikacija po farmah

Uprava elektrifikacije po kmetijah je ustanovila, ki so jo ustvarili demokratje. Daje farmerjem električno luč, poljedelske stroje jim omogoča, dobavljajo električno silo za pralne stroje in hladilnike. Vse moderne naprave, ki jih potrebuje komodno stanovanje civiliziranega človeka, naj bodo dosegljive tudi našim farmerjem. Tako mislimo in hočemo liberalni progresivni demokratje v kongresu. Ponosni smo na elektrifikacijsko ustanovo. Predno je ona začela delati, je bilo kakih 20 farm pre-skrbljenih z elektriko, sedaj pa je komaj 20% farm brez elektrike. Treba je izpeljati popolno elektrifikacije naših farm. Tako je treba napraviti tudi korač dalje in razširiti telefonsko mrežo po farmah. Tudi to naj napravi isti urad, ki je tako uspešno izpeljal elektrifikacijo. V okviru te ustanove se lepo razvija združena vzajemnost in medsebojna pomoč s kreditiranjem in posojili. Na isti način bi se moglo pospeševati gradnjo farmerskih hiš in gospodarskih poslopj. Sistem se je obnesel. Do-

Življenje Slovencev v Argentini

Občni zbor Slovenskega pev-skega društva "Gallus". — V četrtek 3. jan. je bil ob osmih zvečer v dvorani pri sv. Juliji občni zbor pevškega društva, ki ga naš rojaki poznajo od skupnih slov. maš in drugih nastopov v okviru prireditve naše skupnosti v Argentini. Udeležilo se ga je precej pevki in pevcev, kot zastopnik Društva Slovencev pa kulturni referent g. dr. Tine Debeljak.

Pri volitvah novega odbora je bil za predsednika ponovno izvoljen g. B. Fink, ostala odbor-niška mesta pa so prevzeli. Vombergar Jože kot podpredsednik, Žitnik Majda kot tajnica, Lupušek Silvo kot blagajnik, Kovač Marjana in Petrič Jana kot arhivarja ter Bončina kot gospodar. V nadzornem odboru sta Golob Roza in Rode Ivan, predsednik razsodišča pa je Jan Lovro.

Ponovitev predstave. — Vombergarjeve "Vrtnice" je bila v nedeljo 6. februarja. Dvorana je bila kljub močnemu nallivu dobro zasedena.

Komunisti bodo konfirali v Ameriki "za mir"

Washington. — State Department je končno le dal vstopna dovoljenja zastopnikom komunističnih režimov, da pridejo v USA na konferenco, ki se bo začela 25. marca. Konferenca zbirajo ameriški profesor astronomije Dr. Sharpley. Vsa znamenja kažejo, da se hoče ta konferenca izriniti za sovjetsko propagando proti severno-atlantskemu paktu in za sovjetsko propagando proti USA. Iz Sovjetske Unije bo prišlo 5 zastopnikov, pisateljev in umetnikov, iz Jugoslavije pet, drugi so iz Poljske, Romunije in Čehoslovaške. State Department je odklonil dati dovoljenje zastopnikom Madžarske in Bolgarije, ki sta ravno v zadnjem času izgnali ameriške zastopnike. Uradno se imenuje to konferenca za mir.

Italija podpiše pakt

Rim. — Parlament italijanske republike je pooblastil vlado, da naj podpiše severno atlantski pakt in prevzame vse obveznosti, ki bi bile v zvezi s podpisom. Glasovanje o tem predlogu zunanjega ministra Sforze se je izvršilo potem, ko so komunisti 48 ur neprestano govorili proti podpisu. Glasovalo je 342 poslancev za, 170 komunistov proti.

segel je lepe uspehe. Uporabimo ga na vse panoge dviganja standarda življenja na naših farmah in za dvig gospodarskega blagostanja naših farmerskih ljudi.

Hud senator

Senator Cain iz države Washington se je strašno razburil, ker je predsednik imenoval bivšega gubernerja Wallgren-a za predsednika narodno-obrambene gospodarskega sveta. Huda napaka novoimenovanega predsednika je, da je osebnih prijatelji in ribolovski tovariši predsednika Trumana. Republikancem je menda to dovolj, da napadajo. Ni ne pomislilo, da ima Wallgren odlično preteklost kot kongresnik, kot gubernier in kot senator. Bil je sicer res le obrtnik po poklicu toda v Ameriki vedno visoko cenimo moža, ki si je s svojim delom, razumnostjo in pridnostjo pomagal višje kot je kazala njegova začetna poklicna okolica.

Naša ambasada v Belgradu ne sme kazati slik

Belgrad, Jugoslavija. — Jugoslovansko ministrstvo za propagando je prepovedalo, da bi ameriški tiskovni ataše pri ambasadi v Belgradu kazal zasebno zbrani družbi v poslopju ambasade ameriške filme o Tennessee Valley Authority in o elektrifikaciji na farmah v Združenih Državah. Istočasno je jugoslovansko ministrstvo za informacije ponovilo prepoved, da ne sme ameriška ambasada kazati nikakih filmov in slik v svojem poslopju.

Polzvedovalni kofček

Popov Valerijan, Ried I. I. Lager No. 701 IRO, Austria, — Njega svaka in druge sorodnike v USA. Svak njegov je Andrej Potočnik, ki je bil poročen z Marijo Zavratnik, obojajena v Sloveniji. Potočnik je po poklicu kovač. Odpotoval je iz Slovenije v Ameriko v letu 1910, se naselil najprej v Chicago, Ill., kjer sta se mu rodili hčerki Marija 1914 in Pavlina 1915, ki sta obe poročili Amerikance. Kdor more kaj vedeti o teh sorodnikih naj bo tako dober, da bi sporočil na gornji naslov gospodu Popovu.

Razne drobne novice iz Clevelanda in te okolice

Assesment

Tajnica dr. sv. Marije Magdalene št. 162 KSKJ sporoča da bo pobirala assesment noč, med 6 in 7:15 uro v prostorih šole sv. Vida, sba št. 2.

Pozdrav iz Texasa

Iz Houston, Texas, pošiljajo pozdrave vsem Clevelandčanom, posebno pa newburškim prijateljem Joe in Frances Smrdel, ki sporočata da so jih obiskali Dr. in Mrs. Anthony Perko.

Pozdrav iz Japonskega

Father Baznik sporoča svoj novi naslov, kamor mu lahko prijatelji pišejo: Ch. (Capt.) Louis B. Baznik, Hq. 5th Cavalry Regiment, A.P.O. 201-1, c-o P. M. San Francisco, Cal.

Vesela vest

Mr. in Mrs. Jacob Mavko na Dock Rd., v Madison, O., sta prvič postala stari ata in mama, ko je pri njih sinu Jakobu prinesla štorčija zalo hčerko. Mlada mamica je hčerka družine Urbas iz County Line Rd. Mati in dete se počutita dobro in zdravo. Naše čestitke!

Ponesrečil se je

Fred Sterniša, predsednik C. O. F. 1317 se je hudo ponesrečil. Pri delu mu je zdrobilo kosti na nogi, tako da bo za dalje časa nesposoben za delo. Sedaj je v St. Vincenc Charity Hospital soba št. 118. Prijatelji in sorodniki naj ga obiščejo.

Hudo bolan

Naš rojak Louis Cimperman je že dalje časa hudo bolan. Zadnje čase se mu je bilo nekaj zboljšalo a sedaj je zopet zelo slab. Sam si ne more nič več pomagati. Prijela se ga je še pljučnica. Obiški so dovoljeni. Tridesetdnevnik

Avtna nezdoda

Ivan Rozance, 16205 Arcade Ave., njegova žena Julia in sin Alfred, so vsi dobili poškodbe, ko je drugi avto pridrvel in prevrnil njihov avto, ki je stal na Lake Shore Blvd. in Lloyd Rd., v Euclidu. Z njimi je tudi bila sestra, gospe Julie Rozance, Mrs. Alice Dobida. Vse so odpeljali v Emergency Clinic. Ker poškodbe niso bile hude, so se vsi vrnili domov.

Naš urednik

Mr. James Debevec je moral oditi za nekaj dni v bolnišnico. Leži v St. Vincenc Charity Hospital.

NOVI GROBOVI

Louis Novak

Umril je Louis Novak, po domače Bregar, na 3816 E. 78 St. Izdihnil je na svojem domu. Bil je 50 let star, rojen v Clevelandu. Zapuščala soprogo Mary, sestro Marie in Rose ter pastorko Marion Vanario. Pogreb bo v sredo iz Zakraskovega pogrebnega zavoda. Čas še ni določen.

Churchill bo 4 tedne v Ameriki

Southampton, Anglija. — Winston Churchill se je ukrcal na ladjo Queen Elisabeth. Potuje v Združene države, kjer bo imej vrsto predavanj. Ostal bo v Ameriki kake tedne. Obiskal bo tudi predsednika Trumana.

Tri na dan

Od Novega mesta piše ženska v Ameriko: "Mi smo največji sužnji, kar jih je videl svet. Naše edino upanje je smrt ali pa vojska iz Amerike. To bi se rada doživela, predno umrjem, ker edino vojska iz Amerike nam more prinesiti rešitev."

Druga pa piše: "Petletni plan pri nas dobro napreduje. Tri hčere sem morala poslati na udarniško delo. Nazaj jih je prišlo 6, tri hčere in njih trije pankrti."

Torej tovariši, kar poberite svoje stvari v tej tako zaničevani deželi in odkurite jo v blaženo Jugoslavijo, kjer se cedi samo mleko in med, kot vidite.

AMERIŠKA DOMOVINA

(JAMES DEBEVEC, Editor) Cleveland 3, Ohio
Published daily except Saturdays, Sundays and Holidays

MARCH						
1	2	3	4	5	6	7
8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21
22	23	24	25	26	27	28
29	30	31				

Entered as second-class matter January 6th 1938, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3rd 1879.

No. 56 Mon., March 21, 1949

Predprimarne konvencije bi bile umestne

V državi Ohio se je premaknilo precej živahno gibanje, da se vpeljejo konvencije političnih strank pred primarnimi volitvami. To se pravi, stranke bi sklicale konvencije, na teh izbrale najboljše kandidate in jih priporočale volivcem za primarne volitve. Nekoliko na tak način, kakor so konvencije za predsedniške in podpredsedniške kandidate.

Nekateri so proti takim konvencijam, češ da bi potem politični bossi kontrolirali volitve. To je samo navaden bav bav takih, ki hočejo kandidirati kot pristaši te ali one politične stranke, toda nočejo, da bi bili stranki kaj dolžni, ali da bi jim stranka narekovala. Z drugo besedo proti takim konvencijam se bodo oglasili ljudje, ki hočejo sami diktirati, torej taki, ki hočejo biti politični bossi.

Konvencija pred primarnimi volitvami bi imela edino ta namen, da bi delegatje na taki konvenciji izbrali najboljše kandidate iz stranke in take priporočali državljanom. S tem se ni rečeno, da morajo državljanji voliti samo tiste, ki jih priporoča ta ali ona stranka. Ostale bi še vedno svobodne volitve, vsak bi lahko kandidiral in vsak bi bil lahko izvoljen, ne glede na to, če ga stranka priporoča ali podpira ali ne. Taka konvencija bi imela to dobro stran, da bi izbrala in priporočala najboljše kandidate. Kakor je zdaj, pridejo pred volivce ljudje, ki so državljaniom navadno neznani. Na primer, dostikrat se je že primerilo, da je državljani napravil pred imenom kakega kandidata križ, ker mu je bilo ime všeč. Pozneje je šele zvedel, da je volil za — zamorca. To je samo ena primera, kaj se lahko pripeti, če ljudje ne poznajo kandidata. Ako bi pa kandidata za gotov urad izbrala konvencija, bi ga dobro opisala, kadar bi ga predstavila volivcem. Ti bi pa potem glasovali za takega kandidata ali pa ne kakor bi hoteli v tej deželi svobode.

V Ameriki imamo sistem dveh političnih strank. To se pravi, dve sta uradno priznani, dasi so v nekaterih državah tudi tri in več. Dokler imamo tak sistem se nam ni bati, da bi dobili na vlado diktatorje. Kadar bomo pa odpravili sistem strank, takrat bo pa kot v totalitarnih deželah. Da je ta sistem dober, so bile najboljše dokaz lanske predsedniške volitve. Vse stave so šle na republikanskega kandidata, izvoljen je bil pa demokrat. To pomeni, da v Ameriki ne narekuje volitve nihče, niti jih ne more kupiti. Državljanji volijo, kakor hočejo, pa naj bo to že koristno ali ne. Ako enkrat volijo tako in se pokaže, da ni bilo koristno za deželo, pa popravijo prihodnjik. Kjer je pa diktatura, je diktatura in državljani nimajo nobene besede pri volitvah.

Po našem mnenju je tak sistem kot ga imamo v Ameriki najboljši in najbolj demokratski. Mi smo mnenja, da je za deželo najboljše, da stranka postavi kandidata in stranka je odgovorna zanj. Ako ne dela po volji stranke, bo služil samo en termin, ker stranka mora gledati, da se s slabim izvoljencem ne zameri volivcem, zato pa pač gledala, da postavi dobre kandidate. Tak, ki je izbran od stranke, mora pa tudi gledati, da se ravna po željah stranke, če hoče biti zopet postavljen za kandidata. Z drugimi besedami tak, ki je izbran od stranke, ne more postati diktator in to je, kar hočemo v tej deželi.

Najboljši dokaz za to imamo prav zdaj pri ameriški vladi. V obeh zbornicah kongresa imamo demokratsko večino in predsednik je tudi demokrat. Pa ne gre vse tako kakor bi rad predsednik, ampak gre tako, kakor hoče kongres. To se pravi, predsednik ne more diktirati nič. Ako so njegova priporočila všeč kongresu, jih sprejme, ako pa ne, jih položi na mizo.

In če je kaj takega mogoče in je pametno ter koristno pri federalni vladi, zakaj bi ne bilo to koristno za vse urade, za katere volimo kandidate. Kandidat, ki je izbran od stranke, je obvezan, da skuša za časa vlade izpolniti obljube, ki jih je dala stranka volivcem. Ako pa kandidat ni izbran od stranke, ni nikomur odgovoren in dela, kakor se njemu zdi prav. To se pravi, v takem uradu imamo vlado enega človeka ali diktatorja. Tak uradnik sicer vpije, da je odgovoren samo narodu. Tisto je bunk! Tak uradnik hoče biti diktator, ki dela in ukazuje po svoji volji. In to pa ni zdravo za Ameriko, ker je najbližja pot do diktature. Mi se ne bojimo političnih bossov, bojimo se pa enega samega političnega bossa, kakršne imajo dežele onkraj železne zavese v Evropi.

Republikanska narodna konvencija je lani izbrala newyorškega guvernerja Deweya za predsedniškega kandidata. Toda ljudem, to se pravi, volivcem ni bil všeč in so raje izbrali demokrata Trumana. Ako bi bili republikanci izbrali koga drugega, bi bil najbrže izvoljen. To kaže, da ameriški narod ne sledi slepo političnim bossom, ampak svoji zdravi razsodbi. Zato se mi prav nič ne bojimo predprimarnih konvencij, pač pa jih celo toplo priporočamo v sprejem v državi Ohio in drugod, kjer jih še nimajo.

BESEDA IZ NARODA

Glas iz North Dakote

Tower City, N. D. — Zopet se oglašam iz te naše N. Dakote. Naj najprej povem, da je bila lansko leto jako huda zima in tudi pomlad zelo mrzla, a je navzile temu bila jako dobra letnina. Nekateri so kar obogateli, ampak ne vsi, kajti mnogo je tukaj tudi takih, ki niti glave nimajo kam položiti. Posebno je dosti takih naših bivših vojakov, ki s svojimi družinami ne morejo dobiti stanovanj. Po mojem mnenju bi jim morali dati kredit in vse priznanje, ko so se borili za nas, pa niti satnovanja ne morejo sedaj dobiti. Saj smo tudi mi imeli sine v vojski in zato pa vemo, kaj so prestali.

Ravno danes sem prejel pismo iz stare domovine od sorodnice, ki mi piše, da odkar se je vrnila iz Nemčije, da ni več zdrava. In sina, ki bi ga tako potrebovala doma, so ji pa vzeli na prisilno delo, ker družega ji itak ne morejo več vzeti, ker so ji že itak vse pobrali. Uzeli so ji namreč vse njive in zdaj imajo na njih kasarne in je tam tudi izkopana neka velika luknja pod zemljo in je vedno strah tam. Ljudje ne smejo rabiti bližnje poti. Tudi cerkev je še odprta, a včasih sta bila tam po dva ali celo trije duhovniki, danes je samo eden precej prileten. Ljudje so silno podivjani in nekaterim ni več za cerkev. Otroci poučujejo po masi. To je menda blagoslov svobode.

Človeka je kar groza, ko vidi, kako so nekateri zoper vero in Boga, ko mora vendar vsak pameten človek na svetu vedeti, da vse, kar imamo je od Boga in da brez njegove volje niti las ne pada z glave. Jako rada berem razne novice, da vsaj malo izvem kaj se godi po svetu, ampak res človek kar verjeti ne more, da bi bile res take zverine v človeški podobi.

Zato me pa jako veseli, da se je že lepo število naših nesrečnih beguncev resilo iz Titove bližine. Vesele velikonočne praznike želim vsem naročnikom, da bi ljubi Bog dal tako zaželjeni mir svetu in da bi ljudje spoznali, da smo od Boga poslani na ta svet in ne od kakega malika.

Mrs. Mary Kosir.

To in ono iz La Salle

La Salle, Ill. — Pomlad je zopet med nami; nekateri smo jo dočakali, a mnogi pa je mirno počivajo na božjih njivah. Bog jim daj mir in pokoj.

Da, stari in mladi se vesele pomladi; kako veseli bodo zopet kopali po svojih vrtovih in sejali, da bo kaj zrastle za pod zob. Kako veselo bodo zopet cvetličje pogledale iz zemlje in prav tako veselo že ptički prepevajo po drevju, da je človeku kar veselje poslušati.

Prav tako pa se moramo tudi vsi mi zemljani pripraviti na Veliko noč, da bomo čisto dihalji. Zato naj bo ta Vel. noč za vsakega vesela in čista; saj me razumete, samo dobre volje je treba in se vse doseže.

Naši premogariji še delajo in menda bodo tja do 1. aprila; potem se pa orodje pospravi in delavci bodo počivali tja do septembra meseca.

Slovenci, Slovenke, državljani! Danes prihajam od vas s prav dobro besedo in apeliram na vse, da ja gotovo greste 19. aprila na volišče v vseh mestnih varhah. Za mestnega župana je kandidat naš rojak-Slovenec, Mr. Matt Bildhaver. On se vam priporoča, za vaš glas. Mož je srednje starosti in jako sposoben za ta urad. Vsi upamo in pričakujemo, da bo mož tudi izvoljen. In naša slovenska in državljanska dolžnost je, da mu k temu pomagamo s svojimi glasovi. Torej na 19. aprila

vsil na plan in Matt mora biti naš major!

Imamo pa tudi tri kandidate v 3. vardi in sicer dva Slovence in en Polak. Mr. John Hrovat je stari alderman in želi še ostati v tem uradu, kar tudi bo če mu bomo vsi in vsak dali svoj glas. In prav tako se priporoča tudi Mr. Frank Makše. Komu drugemu pa bomo dali Slovenci svoj glas, če ne svojemu rojaku. Torej volite za naše rojake.

Oni dan sva se srečala z dobro prijateljico in cerkveno pevko kora sv. Roka in me je takoj vprašala: "Ali si bral tisti dopis 'Farana' z Willarda, Wis., kjer poroča v Ameriški Domovini kako imeniten koncert tamkajšnji cerkveni pevci pripravili?" Povedal sem ji, da sem bral. Povedal pa sem ji tudi, da je tam pri fari sv. Družine nam vsem poznani č. p. Odilo in kar se on poleti, je nekaj da se potem tudi sliši. Zato pa čestitam Vam Father, pevcem in pevkam, kakor tudi organizatorju za tako lepo petje, katerega pač nismo imeli prilike slišati, pa s toliko večjim zanimanjem brali poročilo o njem. Čast komur čast!

Tako se sedaj tudi pri nas nekaj govori o koncertu. Kate-rega naj bi imeli enkrat v tem letu, vsaj tako mi je pravila ena izmed pevk. Dobro, sem rekel, saj to je prav, da se kaj večkrat sliši naša pesem. Našemu pevskeму zboru želimo veliko uspeha! Naj naša prelepa slovenska pesem še dolgo živi med nami!

Znano vam je gotovo tudi, da je bila dalj časa v St. Mary bolnišnici rojakinja Mrs. Frances Gregorij. Prestala je srečno operacijo in sedaj je že na svojem domu. Zadnje dni pa je moral v bolnišnico Louis Kossem, naš poznani trgovec tam gori na hribu. Obema želimo skorajšnjega zdravlja in prav tako tudi našemu pevku Joe Pletiču. Slišal sem, da je več bolnikov tudi po domovih in prav tako tudi tem želim, da bi jim ljubi Bog čimprej vrnil največje bogastvo človekovo — zdravje.

Vsem rojakom in rojakinjam naš pozdrav in želim vsem skupaj veselo Alelujo!

Državljan.

Spomini na domovino

Rock Springs, Wyo. — V nekem slovenskem dnevniku sem čitala, ko nek dopisnik piše "spomine" o nekem kraju na Dolenjskem, kjer so se tožarili za žalbo volno, da sosed sosedu ni pogledal. Pravi, da so to sovražstvo prinesli celo s seboj v našo novo domovino.

Kako je bilo v mojem rojstnem kraju vse drugače, sem se namenila napisati nekaj spominov iz moje mladosti, iz mojega tako ljubega koščka slovenske zemlje, kjer ni bilo bogastva ne sovražstva ne zavisti, ki nikomur ne koristi. Kako naj bi človek prinesel sovražstvo s seboj v to novo domovino, če ga pa nismo poznali.

Sicer ne vem, če bo čitatelje to zanimalo, pa saj smo tudi čitali, kako je našega urednika vzel eno celo leto, da je dospel na Willard in zdaj hodi z Menišije v Kanado, pa nazaj. Nam pa Micka kaj luškanega pove in je prav škoda, da nista tako tudi našemu pevku Joe Pletiču slišali.

Moj rojstni kraj je bil v župniji Trata nad Škofjo Loko. Naša vas, Dolenja Dobrava, je bila precej velika. Bili so pa le trije večji kmetje, ostali so pa imeli le polovico, četrt ali pa še manj. V drugo skupino je spadala tudi naša kmetija. Imeli smo snažno, čeprav lesono hišo s slamnato streho. Novo hišo je zidala moja sestra in njen mož leta 1907-8.

Naša stran vasi je bila bolj na hribčku, odkoder je bil prav lep razgled na Trato in Gorenjo vas.

Tukaj sem preživela 20 let življenja in ne pomnim, da bi se bil kdaj sosed prepiral s sosedom, ali tožaril. Pač pa so vsi drug drugemu pomagali v potrebi. Ko sem bila stara 4 leta, sem si bila pokvarila nogo in morala sem biti več mesecev v postelji. Še prav dobro se spominjam, kako so naše dobre sosede kar tekmovali med seboj, katere bi mi mogla kaj pomagati in mi napraviti veselje. Ena mi je prinesla zelo lepo punčko, kakršne nisem še videla. Druga, katero smo klicali Štrufarjeva mati, je bila pa tudi sama dobrota do bližnjega. Ker ni imela svojih otrok, je delila ljubezen med drugimi vaškimi otroci. Spominjam se, ko mi še ni bilo pet let, da sem dobila od strica v dar lepe zlate uhanke. Nastal je velik problem, kako bi mameu troku preluknjali uho, da se ne bo drl. Prišli so sosedova mati, ki mi je rekla, da mi bo pomerila kos repe na ušesa in istočasno je bila pa tudi že operacija izvršena, da riti vedela nisem o tem. Že bo 60 let od takrat, pa še nosim spomin na strica in našo sosedo.

Ta sosedja je imela vedno kaj dobrega zame. Kadar je skuhala jabolčnik, me je vedno poklicala naj pridem in pokusim. Pred našo hišo je bil vodnjak z jako dobro studenčno vodo. Tu sem je prišla vsak dan dvakrat po vodo in vselej je stopila tudi v kuhinjo k naši materi in malo pokramljala. Pri tem ni nikoli rekla žal besede o sosedih, ne o tem, ne o onem.

Ravno v avgustu bo 50 let, kar je tej sosedji in še drugemu ogenj uničil vse. Rešili so samo, kar so imeli na sebi. Med našo hišo in požarom sta stala dva velika drevesa, ki sta preprečila, da se naša vnela tudi naša hiša. Pogorelec smo dali mi streho, dokler si niso postavili nove. Cela vas je pomagala pri gradnji.

Pri naš cvete že dolgo let čipkarska obrt. Vsak otrok je znal to delo. Bil je dober zaslužek za nas. Tako smo pozimi delali čipke, poleti pa na polju. Moja največja prijateljica iz mladih let je bila Franca Vehar. Skupaj sva hodili v šolo, bili sva vedno enako oblečeni. Ona je bila bolj molčeca, sem pa jaz govorila za obe. Vedno sva kleklali čipke skupaj po 6 nas je prišlo skupaj pet večerov v tednu, da smo skupaj pletle čipke in sicer vsak večer v drugih hiši. Ob sobotah in nedeljah nismo delale.

Oh, koliko vseh ur smo skupaj preživele in koliko poštene zabave smo imele zraven. S čipkami smo začele ob sedmih zvečer, pa delale do polnoči. Med tem časom smo vedno opravile tudi večerno molitev. Ni čuda, da je bilo tako težko slovo od doma, od te lepe okolice, od dobrih ljudi, od ljubih staršev in od sestre.

Po 27 letih odsotnosti (1931) sem imela priliko obiskati gornje mojih ljubih staršev. V splošnem je bilo pa nepisano veselje videti zopet moje rojstne kraje. Štrufarjeva mati se je bila do tedaj že zelo postarala. Hoditi je mogla le ob palici, največ je pa prebila v postelji. Obiskala sem jo, kadar sem bila doma. Bila je neznančno vesela mojih obiskov.

Za časa moje odsotnosti so postavili nasproti naše hiše prav lično kapelico na čast Presv. Srcu Jezusovemu. Poleti so se vsako nedeljo zvečer zbrali vaščani ter skupno molili rožni venec. Potem so pa vsovali in se potem prijateljsko razšli. Ako bi povsod tako v miru živeli, pa bi ne bilo treba ne sodnj in nobene vojne.

Zadnje slovo od doma je bilo še težje od prvega. Otroci so kar tekmovali, kdo bo prinesel lepše jabolko ali lepše jagode. In Petrov Jožek, s kakšnim ve-

NAŠA MICKA IMA TUD BESEDO

Ne vem, kaj bi počela, ki vse tako sili vame. Samo Micka in Micka. Doma moram držati vse tri vogale pokonci in komaj, da bi se porč poprijela in vrhu vsega pa zdaj še kaže, da bom kar sama pisala za naš list. Iz Girarda so že prišli na dan z zahvalo, da si z našim deliva vsak pol, ker da je moja kolona samo enkrat na teden masa premalo. Iz Rock Springsa so mi pa pisali ongava mama, da morata biti najmanj dva pondeljka na teden. Pa ne mislite, deklič, da zastran želite, ampak samo zastran moje kolone. Kar zdi se mi, da se bo neke sobote po večerji naš stegnil po klopi in rekel: "Veš kaj, Micka, kar vsak dan piši kolono, ki jo znaš tako fletno." Če bo res do tega prišlo, ne bo prej, da se bomo nekoliko pomenili o pedi. Boste videli, da se bom enkrat naveličala zastoj garati.

Jaz kar vem, da ima naš nekaj v mislih, da bi se mi prikupil. Oni dan mi je kar na vsem lepem rekel: "Micka, veš kaj, naučil te bom voziti avto." Kar zmisli se je in je rekel. Že dolgo se skupaj voziva, pa ni še nikoli kaj takega vzel v misli, pa ki sem si sama pri sebi tolikokrat zaželela in si rekla: "Oh, pol ti stih let, ki so za mano, bi rada dala, če bi znala voziti to karjolo." Naglas si nisem upala ziniti ker sem vedela, da bi naseljem mi je prinesel šmarnice. Ko mu je bilo tri leta je zgubil očeta. Med zadnjo vojno je bil doma umorjen. Mati je od žalosti umrla.

Na žalost moram omeniti, da so vse moje nekdane prijateljice v tem času odšle po večno plačilo. Zadnja je umrla le 3. jan., ko je bila celih devet let v postelji. Te vrstice naj bi bila obenem skupna posmrtnica vsem. Naj počivajo v miru, ohranila bom vse v najlepšem spominu.

Theresa Potočnik

Glas iz Argentine

Concepcion, Argentina. — List dobivam v redu, dozdam sem dobič še vse številke, seveda rad zajo sem dolip riblžino en mesec, a končno le pride. Politične stvari izvem iz tukajšnjih listov, novice iz Slovenije so pa vedno zanimive, čeprav že malo stare.

Lepa hvala tudi, da ste priobčili moj naslov v listu. Par znanec se je res oglašilo s pismom, eden celo iz Anglije. Ameriška Domovina je res skoraj edina vez med Slovenci raztresenimi po vsem svetu in vrši odlično narodno delo. Bog jo živi! Seveda tudi njene lastnike in urednike. Z odličnim spoštovanjem,

Skrbe Stanko, Casa parroquial Cocepcion, Prov. Tucuman, Argentina.

Dr. Kernovo berilo imamo zopet v zalogi

Dr. Kernovo "berilo" (Reader), po katerem so ljudje toliko spraševali, imamo zopet v zalogi v naši upravi. Kdor ga želi naročiti, naj to stori takoj, ker jih je komaj nekaj čez 100.

Berilo stane v našem uradu \$2, po pošti pa 25 centov več. Zlasti novi naseljenici v Kanadi naj se požurijo in berilo takoj naročijo, da ga bodo sigurno dobili. Naročilo naslovite na: Ameriška Domovina, 6117 St. Clair Ave., Cleveland 3, Ohio.

sega božji žlak zadel, če bi mu to samo v misel vzela, tako se boji za tisto samokolnico. Kot da bi nihče drugi ne znal voziti kot on. Se reče, saj res lepo vozi, ampak saj se menda še kdo navadi, ali ne?

Kar tako vem, da mi ni ponudil vaje, ampak mora nekaj tihčati za vsem tem. Bo že prišel fantiček na dan s ta pravo. Posebno od tedaj, ko je naša bebička peljala avto iz garaže z odprtimi vrati, to se pravi, da me boste prav razumeli, oboja vrata so bila odprta, od garaže in od avta, sem mislila, da ne bo dal nikoli več avta iz rok. Vi ne veste, kako smo se smejali: bebička, Jimmy in jaz, ko je naš ogle doval avto, ki se je z vrati uprl v bangar pri garaži in ni hotel ne naprej ne nazaj. To se pravi, mi trije smo stali za bossom in se smejali. Saj veste, da bi se drugače ne upali. Dolgo je geldal v avto, ki se je tako lepo vdel ob garažo in ni rekel nobene besede. Od strani sem ga pogledala v obraz in sem videla, da se mu spreminja kot vreme v aprilu. Nazadnje je pa naš mali, ki bo doma imel, prijel za besedo in modro svetoval: "Ata, ne bo šlo drugače, da garažo potremo!" On ga je pa samo pogledal, da je mali takoj smuknil za moj hrbet, potem se je pa obrnil in odšel v hišo. Počas smo prišli tudi mi za njim in potem je bil pri nas precej časa veliki petek popoldne: nihče ni zinit nobene. Nekako tako bo na sodni dan popoldne, ko bomo čakali na obravnavo.

Sele čez dolgo je vstal in šel ven. Nismo si upali za njim. Planili smo k oknu in gledali, kaj bo. On je šel z druge strani v avto, ga pogljal in rešil garazo stiske. Potem je pa tipal avto, odpiral in zapiral vrata in na premikanju njegovih ust sem uganila, da ima hude besede v mislih. Nazadnje je pa le prišel v hišo in izjavil "Čez devetsto dolarjev bo škoda, če jo bo za en cent! Naj mi še kdo pri tej hiši poskusi voziti mašino!"

Naša bebička bi bila pri teh besedah skoro omedlela. Naglo je dobila neke rutice in jo de la čez oči. Tisti dan je ni bilo več iz sobe. No in on je dal avto popraviti in je plačal natančno \$3.49. Bebička mu je hotela to povrtni, pa jo je možko nagljal: "Eh, kaj bo tisto!" Šur, pa naj bi bila jaz napravila tisto škodo, bi se takoj intubiral na mojo doto.

Zato sem se pa tudi tako strahno začudila, ko je rekel kar na vsem lepem, da me bo naučil voziti avto. Saj veste, da sem bila tako srečna, da mi ni moč popisati. Edino to mi je nekoliko greniko veselje, ker sem vedela, da njegova ponudba ni kar tako, ampak da se nekaj skriva za vsem tem. Nekaj hoče od mene, zdaj se mi pa priljuje. Bom že videla, kaj ima napeljanjo.

Saj mi ne boste verjeli, da je res ostal mož beseda in me je kar takoj začel učiti. Popoldne sva se vozila proti domu in strahno lep dan je bil. Ravno skozi Gordon park sva se vozila, ko mi je rekel: "Orajt, Micka, zdaj te bom pa učil vzorenja. Seveda, to gre počasi, zelo počasi, ker hočem, da se temeljito naučiš. Najprej se začni učiti in pritiskati na zavore. To je glavitno. Če boš dobro pazila, boš takole v enem letu že znala pritiskati na zavore, potem te bom naučil pa kaj drugega." Vsa srečna sem ga poslušala in se začela takoj učiti. Pritiskala sem zdaj z eno, zdaj z drugo, včasih pa kar z obema nogama v dile pod nogami, da se mi je zdela, da bo šla kar noga skozi. Zdaj že precej znam. Vidite, pa sem mislila, da ne bom nikoli furala. Nisem vedela, da taka šola toliko časa vzame. Da bi le vedela, kaj se skriva za vsem tem. Če bom zvedela, bom že povedala, saj veste, da bom. Če me bo kaj hitro učil bom v 10 letih že sama vozila. Joj, takrat bo pa Jo ko sv. Elija!

V. Libijski puščavi

ROMAN

Nikar krvi.

vas torej naj ne vznemirja goljufiva učnost zapada, o dragi moji prijatelji, vedite, da je le ena modrost, ta namreč, izpolnjevati voljo Allahovo, kakor jo je zapisal njegov prerok v tej le knjigi. — In sedaj, o moje ovčice, — se je obrnil k vsem — "sedaj vidim, da ste pripravljene vstopiti v sveto našo vero. In čas je že, kajti glas trobente nam oznanja, da bomo odrihli odtod in slavni emir Abd Er-rahman je zapovedal, da se morate odločiti na to ali na ono stran, preden zapustite oazo." "Ampak, častiti oče," se je obotavljal Fardet, "par pomislekov še imam, ki bi o njih rad slišal vaše učeno mnenje, kajti zares pravi užitek je, poslušati razložna pojasnjevanja, posebno ker —"

Pa molah je vstal, sum se mu je vzbudil in žarek nezaupnosti je zasijal v njegovem edinem očesu.

"Tiste pomisleke," je dejal, "vam lahko pojasnim pozneje. Skupno bomo potovali do Kartuma in zelo vesel bom, če bom videl, da napredujete in rastete med potom v modrosti in čednosti —"

Šel je k ognju, se sklonil z okorno počasnostjo obilnega moža in se vrnil k ujetnikom z dvema položanima vejama, ki ju je križem položil na tla prednje.

V gručah so prišli derviši bliže, da bi videli, kako bodo "movoizpreobrnjeni" sprejeti v Mohamedovo vero. Obstopili so ujetnike in molaha, njihove visoke koščne postave so temno štrlele v večerni mrak in nad njimi so se zibale na dolgih vratovih ošabne glave kamel.

"Sedaj torej!" je začel molah in v njegovem glasu ni bilo več tiste blagohotne maziljenosti, ki je donela iz njega med poukom. "Vaš čas je minil! — Tule na tleh sem naredil iz dveh palic tisto praznovorno znamenje vaše prejšnje vere. Stopili bodete naj in s tem pokazali, da se mu odpovedujete. In poljubili bodete koran v znak, da sprejmete njegove nauke. Kar pa še več potrebujete pouka, vam ga bom dal med potom."

Ujetniki so vstali. Odločilni trenutek je prišel —

Izvemši morebiti oba Belmonta in gosposično Adams nobeden izmed sedmerih nesrečnejšev ni bil preveč globokoveren. Otroci tega sveta so bili in dejanja marsikaterega izmed njih so bila v ravnam nasprotju z znamenjem, ki je ježalo pred njimi na tleh. Pa vkljub temu so bili kristjani, spoznavalci kriza, in križ jim je bil sveto znamenje, katerega so se učili častiti že v zgodnji mladosti in v katerega so vkljub svoji — morebiti navidezni — mlačnosti upirali oči vse življenje.

Gotovo da jim sredi njihovega lahkomišelnega življenja nikdar ni niti na um prišlo, da bi dali kri in življenje za vero Krizanega. — Današnji svet s svojim mišljenjem in hotenjem ni tak, da bi vzgajal mučenike

Toda prav tako gotovo je, da je marsikatero tako posvetno srce, ki greši in je mlačno bolj iz slabosti kot iz hudobije, da je močno dovolj tudi za mučeniško smrt, posebno še če ga pretrese in zrahlja resnoba življenja in težka roka usode.

In taki so bili naši ujetniki. Povrh pa je še sodeloval pri njihovi odločitvi tudi njihov evropski ponos, ponos belega plemena, ki jih je nepremostljivo ločil od sirovih, krutih beduinov in jih nerazdružljivo vezal s krščanstvom, z vero njihovih sorojakov. Tudi evropska možata značajnost jim je branila, izpreminjati versko naziranje pod pritiskom roparjev in divjakov. —

Trenuten mol je zavladal. Dolgi listi košatih palm so rahlo šepetali nad njihovimi glavami v večernem vetriču in ali se ni med šuštenje palm vmešaval nek drug tuj, nenačuden glas —?

Da, zares —. Sem iz puščave je prihajal glas. Nerazločen izpočetka in komaj slišen. Za hip je zamrl, pa kmalu spet udaril na njihova ušesa. — močen in razločen —.

Prišli so k ognju, se sklonil z okorno počasnostjo obilnega moža in se vrnil k ujetnikom z dvema položanima vejama, ki ju je križem položil na tla prednje.

"Nekdo prihaja!" je šepnil. "Poskusite, Fardet, za bohamedovo vero. Obstopili so ujetnike in molaha, njihove visoke koščne postave so temno štrlele v večerni mrak in nad njimi so se zibale na dolgih vratovih ošabne glave kamel."

"Sedaj torej!" je začel molah in v njegovem glasu ni bilo več tiste blagohotne maziljenosti, ki je donela iz njega med poukom. "Vaš čas je minil! — Tule na tleh sem naredil iz dveh palic tisto praznovorno znamenje vaše prejšnje vere. Stopili bodete naj in s tem pokazali, da se mu odpovedujete. In poljubili bodete koran v znak, da sprejmete njegove nauke. Kar pa še več potrebujete pouka, vam ga bom dal med potom."

Ujetniki so vstali. Odločilni trenutek je prišel —

Izvemši morebiti oba Belmonta in gosposično Adams nobeden izmed sedmerih nesrečnejšev ni bil preveč globokoveren. Otroci tega sveta so bili in dejanja marsikaterega izmed njih so bila v ravnam nasprotju z znamenjem, ki je ježalo pred njimi na tleh. Pa vkljub temu so bili kristjani, spoznavalci kriza, in križ jim je bil sveto znamenje, katerega so se učili častiti že v zgodnji mladosti in v katerega so vkljub svoji — morebiti navidezni — mlačnosti upirali oči vse življenje.

Gotovo da jim sredi njihovega lahkomišelnega življenja nikdar ni niti na um prišlo, da bi dali kri in življenje za vero Krizanega. — Današnji svet s svojim mišljenjem in hotenjem ni tak, da bi vzgajal mučenike

Toda prav tako gotovo je, da je marsikatero tako posvetno srce, ki greši in je mlačno bolj iz slabosti kot iz hudobije, da je močno dovolj tudi za mučeniško smrt, posebno še če ga pretrese in zrahlja resnoba življenja in težka roka usode.

In taki so bili naši ujetniki. Povrh pa je še sodeloval pri njihovi odločitvi tudi njihov evropski ponos, ponos belega plemena, ki jih je nepremostljivo ločil od sirovih, krutih beduinov in jih nerazdružljivo vezal s krščanstvom, z vero njihovih sorojakov. Tudi evropska možata značajnost jim je branila, izpreminjati versko naziranje pod pritiskom roparjev in divjakov. —

Trenuten mol je zavladal. Dolgi listi košatih palm so rahlo šepetali nad njihovimi glavami v večernem vetriču in ali se ni med šuštenje palm vmešaval nek drug tuj, nenačuden glas —?

Da, zares —. Sem iz puščave je prihajal glas. Nerazločen izpočetka in komaj slišen. Za hip je zamrl, pa kmalu spet udaril na njihova ušesa. — močen in razločen —.

Prišli so k ognju, se sklonil z okorno počasnostjo obilnega moža in se vrnil k ujetnikom z dvema položanima vejama, ki ju je križem položil na tla prednje.

"Nekdo prihaja!" je šepnil. "Poskusite, Fardet, za bohamedovo vero. Obstopili so ujetnike in molaha, njihove visoke koščne postave so temno štrlele v večerni mrak in nad njimi so se zibale na dolgih vratovih ošabne glave kamel."

"Sedaj torej!" je začel molah in v njegovem glasu ni bilo več tiste blagohotne maziljenosti, ki je donela iz njega med poukom. "Vaš čas je minil! — Tule na tleh sem naredil iz dveh palic tisto praznovorno znamenje vaše prejšnje vere. Stopili bodete naj in s tem pokazali, da se mu odpovedujete. In poljubili bodete koran v znak, da sprejmete njegove nauke. Kar pa še več potrebujete pouka, vam ga bom dal med potom."

1949	MARC	1949
Sa	Mo	Di
1	2	3
4	5	6
7	8	9
10	11	12
13	14	15
16	17	18
19	20	21
22	23	24
25	26	27
28	29	30
31		

KOLEDAR

DRUŠTVENIH PRIREDITEV

APRIL

23.—Lake Shore Post 273 A. L. "Spring Frolic" v svoji dvorani na 6181 St. Clair Ave. Pin and Off Orchestra.

24.—Koncert pevskega zboru Planina v Haple Heights, SND, 5050 Stanley Ave.

30.—Društvo Jutrarnja Zvezda št. 137 ABZ priredi ples v avditoriju Slovenskega narodnega doma na St. Clair Ave.

30.—Noble Cadets od družnice št. 49 SZZ priredi plesno veselico v Slovenskem društvenem domu na Recher Ave., Euclid, O. Igral bo Vadnalov orkester.

MAJ

1.—Proslava 25 letnice otvoritve Slovenskega narodnega doma v Lorain, O.

7.—"Belokranjski klub" priredi domačo zabavo v SND na 6417 St. Clair Ave.

7.—Društvo Bled št. 20 SDZ priredi plesno veselico v Slovenskem narodnem domu na 80. cesti. Za ples bo igral Mullec orkester.

7.—Društvo Lipa št. 129 SNPJ priredi ples v avditoriju Slovenskega narodnega doma na St. Clair Ave.

8.—Podružnica št. 25 SZZ ima materinsko proslavo v šolski dvorani sv. Vida.

8.—Glasbena Matica priredi koncert v avditoriju Slovenskega narodnega doma na St. Clair Ave.

13., 14. in 15.—Vzhodna keglaška tekma KSKJ v Lorain, Ohio.

14.—Društvo Clev Sloveni št. 14 SDZ, ples v avditoriju Slovenskega narodnega doma na St. Clair Ave.

15.—Baraga Council št. 1317 COF, ples v avditoriju Slovenskega narodnega doma na St. Clair Ave.

21.—Društvo Napredni Slovenci št. 5 SDZ priredi plesno veselico v Slovenskem narodnem domu na St. Clair Ave. — Micky Ryance orkester.

22.—Proslava 30 letnice in slavnostna odprtja novih prostorov Slovenskega narodnega doma na 80. cesti. Banket in ples pričetek ob 5 uri popoldne. Igra Eddie Zabukovec orkester.

28.—Društvo sv. Katarine št. 29 SZS, ples v avditoriju Slovenskega narodnega doma na St. Clair Ave.

29.—Društvo Najsv. Imena

pri fari Marije Vnebovzete bo obhajalo 20 letnico obstanika v Slov. domu na Holmes.

JUNIJ

3.—St. Vitus Cadets št. 25 SZZ, ples v avditoriju Slovenskega narodnega doma na St. Clair Ave.

4.—23. Ward Democratic Club ples v avditoriju Slovenskega narodnega doma na St. Clair Ave.

5.—Društvo Soča št. 26 SDZ priredi piknik na prostorih Doma zapadnih Slovencev 6818 Denison Ave.

11.—Društvo sv. Cecilije št. 37 SDZ ples v avditoriju Slovenskega narodnega doma na St. Clair Ave.

12.—Društvo sv. Križa št. 214 KSKJ priredi piknik na prostorih Doma zapadnih Slovencev, 6818 Denison Ave.

18.—Sportman Club društva št. 1 SDZ ples v avditoriju Slovenskega narodnega doma na St. Clair Ave.

19.—Gospodinski klub na Prince Ave. priredi piknik na prostorih SND na 6818 Denison Ave.

26.—Društvo sv. Jožefa št. 169 KSKJ ima svoj letni piknik na Močilnikarjevih prostorih.

JULIJ

4.—Klub društev Slovenskega društvenega doma na Recher Ave. priredi svoj letni piknik na George Kilijopi farmi (off Eddy Rd. v Chardon, O.).

24.—Piknik fare Marije Vnebovzete na cerkvenih prostorih.

AVGUST

28.—Društvo sv. Križa št. 214 KSKJ priredi piknik na prostorih Doma zapadnih Slovencev, 6818 Denison Ave.

SEPTEMBER

3.—Društvo sv. Ane št. 4 SDZ plesno veselico v Slovenskem narodnem domu na St. Clair Ave.

24.—Podružnica št. 32 SZZ ima plesno veselico v Slovenskem društvenem domu na Recher Ave.

OKTOBER

8.—Društvo sv. Kristine št. 219 KSKJ plesna veselica v Slovenskem društvenem domu na Recher Ave.

23.—Pevsko društvo Zvon priredi 35 letnico svojega obstanika. Koncert bo v Slovenskem narodnem domu na 80. cesti.

Iz seje podr. št. 3 SMZ

Cleveland, O. — V nedeljo popoldne sem stopil doli v Collinwood na Holmes Ave., kjer so zborovali v Slovenskem domu moške in fantje od podružnice št. 3 SMZ. Moral bi iti tisto popoldne na neko drugo sejo, ki je bila tudi zelo važna; pa ker sem obljubil, da pridem ob priliki na sejo podr. št. 3, sem to storil.

Ko sem prišel v prostor, kjer so bili ondi že zbrani uradniki in člani podružnice. Prav vesel so bili, da sem prišel; ne in jaz tudi da se srečam z temi moškimi in fanti, s katerimi smo se prav prijateljsko pozdravili. Tam je bil namreč tudi Tone Krampel, tajnik podružnice št. 5, ki nosi tam "fano" namreč najboljši agitator je za odtono podružnico. Tako sva bila od gl. urada kar dva. No in pa še eden: Tone Rudman bivši glavni predsednik SMZ.

Zborovanje so pa odprli tam tako točno, da Collinwoodčani zaslužijo za to posebno pohvalo in so nam za zgled. Ko je bila ura 2, je predsednik Charles Benevol udaril z kladivom po mizi ter naznanil, da s tem otvorja sejo; zapisnikar Jože Hočevar je prečital zapisnik in vsa seja je bila tako vzorna in zanimiva, da sem bil zelo zadovoljen. Dosti dobrega in koristnega je prišlo na površje in bilo tudi sprejeto, bodisi, da se je tikalo podružnice kakor tudi celotne SMZ.

Mr. Benevol je pokazal, da je dober predsednik in da zna tudi dajati koristne nasvete in priporočila. No, saj naš Charles je takorekč ustanovitelj te podružnice ter je vedno od takrat na vodilnem mestu, zato tudi ve marsikaj povedati in svetovati. Za njim je pa prva glava Frank Perko, tajnik, ki je jako vesten in delaven in je podal svoje poročilo, ki kaže, da podružnica zelo lepo napreduje. Prav tako tudi blagajnik Valentin, ki je poročal, koliko imajo denarja. Tu sem videl, da so dobro podkovani. Nato se je pa oglašil Jože Hočevar, stari korenina iz obče znane rodovine Hočevarjeve iz Bridgeport, O. Ko je on govoril in stavljal vprašanja, sem pa že videl, da je res Hočevarjev in da frater-nalizem dobro razume.

Kateri še so bili navzoči žal ne vem imen vseh; niti uradnikov si nisem zapisal v moj "protokol" kaj šele drugih, katerih vseh ne poznam. K besedi sem bil poklican tudi jaz, da katero rečem. Seveda sem jim ustregel, kar se pač dalo; v koliko jim je pa ugajalo pa ne morem reči.

Predmet naših razprav in govorov je bil v večini kako delati, da bi nam kampanja SMZ kar najbolj uspela. To je zdaj najbolj važno. Glede kampanje je zdaj urejeno, nagrade za nove člane razpisane in zdaj je treba iti na delo za čim lepši uspeh. In zakaj ne bi šlo? Slovenska moška zveza je kar na dobri podlagi, precej tisočakov je v blaginji, ki garantirajo, da bo vsak dedič dobil, kar je označeno v certifikatu; le eno je težavno, namreč znani nismo do volj, pisalo se je premalo in ker se ni pisalo se ni agitiralo.

Ni krivda članstva, da ni šlo tako naprej kot bi radi, krivda je dosti na strani gl. odbora; premalo je bilo živahnosti, premalo reklame. To se vidi že zdaj, ko se je malo bolj oživilo, pa je SMZ v članstvu narasla kot nikoli prej v tako kratkem času. Zato dragi slovenski moške in fantje, zdaj ne sme več iti tako kot je šlo dosedaj, zdaj moramo bolj živahno delati. Saj smo vendar možje in na našo edino moško organizacijo smo lahko ponosni, ker je naša. Zato le v korajžo na delo. Šče je od vsakega novega člana nagrade, pa ni treba nič drugega kot napisati ime, naslov, pa komu zapuščata smrtnino in vse je gotovo, nobenih zdravniških pregledov. Da je le mož ali fant zdrav, pa je v redu. In na kon-

Že od leta 1887 tisoče ljudi uživa to slavno želodčno-toniko, zdravilo za odpravo zaprtice in nje simptonov!

Starejši ljudje že poznajo iz skušnjav to pravo prijazno delovanje Trinerjevega Grenkega Vina. Oni vedo, da ta znanstveno pripravljena zmes iz naravnih korenin, zelišč in cvetja, gre na delo in očisti zamazana čreva, ter pomaga odpraviti glavobole, nervoznost, nerodno želodca, neprehranost, plinu in zabasnost, zgubi spanca in apetita, ako so nerednosti nastale valed zaprtice. Ni treba trpeti nepotrebnem, ni potrebno jemati ostrih odvajalnih čistilcev. Samo naročite si steklenico Trinerjevega Vina in dovolite, da ta prijazna okusna zmes deluje za vas. (Opomba: ako ne morete dobiti Trinerjevega Vina pri lokalni prodajalni, tedaj pošljite \$1.50, skupno z imenom in naslovom vašega prodajalca, na naslov: Jos. Triner Corp., 4653 W. Fillmore, Chicago, in vaša 18 oz. velika steklenica Trinerjeva vam bo odposlana poštne prosto).

Trinerjevo Grenko Vино

cu kampanje bo pa razdeljena lepa nagrada, ki se bo izplačala v vsoti do 200 dolarjev. Za to vprašajte za pojasnilo tajnika katerikoli podružnice ali mene podpisane, ali druge gl. uradnike.

Zato možje le pokažite, da tudi mi nekaj znamo, da ne znamo samo v salonu tčtati, ali kakor nam tako radi očitajo, da smo brezbržni. Ne tako možje. Organizacija je naša; napravimo, da bomo ponosni nanjo, da se nam ne bodo smejali. Smo mi ravno tako upravičeni do nagrad kot so drugi. Pristopite pa k št. 3 ali št. 5, 6, 8, ali katerikoli drugi, samo da boste član Slovenske moške zveze.

Za menoj so bili še poklicani k besedi Tone Krampel, Tone Rudman in drugi ki so podali svoje mnenje ter povedali kaj boljše. Le škoda da Tone Rudman ni več v gl. uradu. On je bil agilen pa priden, da je kaj; pa je obljubil, da bo tudi za naprej. Jaz mu verjamem. Tone je tudi eden prvih pionirjev pri SMZ ter je ustanovil več podružnic in pridobil dosti članov.

Ta seja je bila tako zanimiva, da je rekel predsednik Benevol, da škoda, da take seje niso bile vsaj kdaj prej. Ako bi bile, bi bilo marsikaj boljše v vseh ozirih. Upajmo, da bo šlo naprej po začetni poti.

Žal, da nisem mogel biti do konca seje in sem prej odšel. Kako so se potem zabavali pri jedi in pijači pa ne vem. Prav žal mi je. Gotovo je bilo zabavno tako kot je bilo zanimivo na seji. Pred odhodom sem jim pa obljubil, da še pridem. Zakaj pa ne? Saj smo vsi člani SMZ, pa bilo to, te ali one podružnice. Zato možje in fantje je skupaj, pa pokažimo, da mi z našo organizacijo tudi nekaj štejemo in če se poprimemo tudi napravimo in izpeljemo. Le otrsimo se tiste malodušnosti in nebržnosti pa stopimo na noge, da bo vsak slovenski mož, fant član Slovenske moške zveze.

Uradnikom in članom podružnice št. 3 SMZ pa najlepša hvala za povabilo in pa za tako kolegialnost. Bog živi Slovensko moško zvezo.

Jože Grdina.

MALI OGLASI

Trgovski prostor naprodaj
Naprodaj je posloplje na vogalu, spredaj prodajalna, 4 sobe in kopalnica zadej. Stoji na vogalu High in Cortland St. Jako dober trgovski prostor že več let. Naprodaj po primerni ceni.

Mrs. A. J. Bell
209 Cortland Street
Fairport Harbor, Ohio

(59)

Hiša v najem
V najem se odda hiša 7 sob, ima 4 spalnice. Pokličite po 6 uri zvečer ME 5561.

(56)

Naprodaj
Super Market — pivu in vino, najemniška pogodba, gorkota na plin, prometa za \$1100. Dobra oprema. Pocen. Boyd Co. telefon: TO 1-6672.

(March 21, 23, 25)

V BLAG SPOMIN
PETE OBLETNICE SMRTI LJUB-
LJENEGA IN ŠKRBNEGA SO-
PROGA IN OČETA

Simon Bizjak

ki je v Bogu zaspal večno spanje
dne 20. marca 1944.

Pet let je že minilo
od tridnevnega spomina dne,
ko Bog poklical je k sebi,
dragi soprog in ljubljenci oče,

Pa mi Te nismo pozabili,
v smrti živi še bil si nam
podivaj mirni, soprog in oče,
in prost pri Bogu za nas.

Zaljubljeni ostali:

ROSE BIZJAK, soproga;
FRANK IN STANLEY, sinova;
VERA LAURIC, hči.

Cleveland, O., 21. marca 1949.

SEDAJ JE ČAS!

Da si nakupite dobra umetna
gnojila in apna (lime) za
vaše vrtove.

Pokličite in vprašajte za
Laddie ali Joe
UT 1-0926

ST. CLAIR HARDWARE
7014 St. Clair Ave.

Streptomycin
se lahko kupi pri
Braunlich Drug Store
5500 St. Clair Ave.
(March 21, 22, 23, 28, 29, 40)

ALI STE
PREHLAJENI?

Pri nas imamo izborno zdravilo, da vam ustavi kašelj in prehlad. Pridite takoj, ko čutite prehlad.

Mandel Drug
15702 WATERLOO RD.

Pohištvo naprodaj
Proda se poceni 3 kose pohištva za sprejemno sobo, 2 kosa za spalnico. Vprašajte na 959 E. 67. St. —(56)

Išče delo
Žena bi rada dobila delo v kuhinji, da bi pomivala in kaj drugega. Za ime in naslov se vpraša v našem uradu.

(57)

Stanovanje iščejo
Mlad slovenski par, ki se bo poročil v aprilu, bi rad dobil 3 ali 4 sobe; oba delata. Kdor ima kaj primerne, je prošnja, da pokliče HE 2955.

(56)

Katoličani kot protestantje so aktivni v kampanji Rdečega križa. — Slika nam predstavlja kardinala Francis Spellmana, ki izroča svoj dar nabiralki Mrs. Henry Mann, ki je načelnica skupine katoliških cerkva v New Yorku, ko je zapuščal po maši katedralo Sv. Patrika.

DO YOU GET ENOUGH VITAMINS?

Don't feel and look your best when you do. If you are in a hurry, you need to make the following test at our desk.

It's a part of your duty. One-A-Day (Vitamin) Multiple Vitamin Capsules. Take one capsule every day for 30 days. If you are not satisfied your doctor will refund your money. Be sure to get One-A-Day (Vitamin) Multiple Vitamin Capsules, the kind that has 40 vitamins.

ONE A DAY

VITAMIN CAPSULES
MADE IN AMERICA, INC.

Prijatelj's Pharmacy
SLOVENSKEGA LEKARNA
Prescriptions — Vitamins
First Aid Supplies
Vogel St. Clair Ave. in E. 6814

IVAN JONTEZ:

PRISELJENCI

Povest iz kanadskega življenja

"Nekaj penziona bo dobil," mu je pojasnil Jan. "V Kanadi imamo obvezno nezgodno zavarovanje, če se ne veš. Ni dosti, in če morejo, te oiganiijo, vendar je dobro, da je vsaj to. Če bo ostal tukaj, mu bodo prisodili kakih štirideset dolarjev mesečno, če se bo vrnil v domovino, kar bo najbrž storil, kajti kaj bo počel tukaj sam? mu bodo dali par tisočakov in potem pa z bogom. Nu, drugje bi se tega ne dobil..."

Janez je molčal, toda misli so mu bile težke. V svojo tujino odhajajo mladi, zdravi in krepki možje, da si v tuji zemlji poiščejo boljše in obilnejše kruha kakor jim ga reže domovina, najdejo pa smrt, nesrečo, polomljene in strte kosti...

Ej, Janez, misli si, da je pot imigrantov lepša, lažja in prijetnejša, kajne? Misli si, da hodi po tem potu pred izseljenici prelestan. Sreča ter ponuja sočne sadeže utrujenim popotnikom ter jih z nežno roko dviga iz prahu k sebi? Eh, in narobe bo baš prav... Janez, slabo si ugibal, vse, kar si uganil, se bo obrnilo narobe, nasprotno bo prav...

10

Zadnjega dne v februarju je Janez podrl poslednje zaznamovano drevo; dve in pol milje dolga preseka skozi srce pragozda je bila dovršena. Pred njim je ležalo krasno gozdno jezero, krog in krog obdano od košatega zelenega smrekovega in borovega gozda, ki je povedal v nemi govorici gozda Janez, kakaj je moraj presekati skozi pragozd tako dolgo cesto; zato, da bo ta krasni kos pragozda padel pod divjarjevo sekiro; dokler ni bilo pota, drvarji niso mogli priti podirati obsojencev.

Celo uro je Janez stal ob jezeru ter z žejnimi očmi pil lepoto, ki se je razprostirala pred njim. In ko je spoznal, mu je bilo skoro težko; žal mu je bilo krasnih, mogočnih smrek in orjaških, a vitkih visokih borovcev, ki so liki ogromna, temnozeleni stena obdajali jezero v svoji sredini; vedel je, da so sekire že nabrušene.

Ob temu jezeru je nehalo Janezovo delo.

Zvečer je opazil, da Tomaž in Miha pospravljata svoje stvari v kovčege; po večerji ju je videl v pisarni. Pa mu ni bilo treba dolgo ugibati, kaj to pomeni. Miha je prišel ponj, češ, "bas" ga hoče videti.

Ko je Janez pogledal nadzorniku v obraz in videl opravičevanje zapisano na njem, je začel slutiti. Nadzornik ga je po Mihi vprašal, ali je že prišel do jezera. Janez je prikimal. In nadzornik mu je po Mihi sporočil, da obžaluje, ker nima več dela zanj, razen kvečjemu za par dni, da pa se mu zdi najbolje, da odrine s svojima rojakoma, ki sta se naveličala te sanja v pragozdu.

Ko mu je Miha prevedel "basove" besede je Janez zmignil z rameni, češ, kaj se hoče, oditi bo treba dalje, pa je.

Drugi dan zjutraj jim je nadzornik izročil čke. Janez je

dobil osemdeset dolarjev za tri in pol meseca trdega in nevarnega dela; ostalo, kar je bil zaslužil, je bilo odtegnjeno za hrano, orodje, čevlje in obleko, tobak in druge drobnarije, ki jih je bil kupoval v pisarni-trgovini, kjer so mu vse dobro zasolili. Toda račun se pri Janezu ni ujemal; manjkalo je deset dolarjev za tisti del pota, ki ga je bil napravil prve dni. Janez je to povedal Mihi, Miha pa nadzorniku. Grobi Šved je zardež ter se razsrdil.

"Boga naj zahvali, da je dobil toliko! Tisti del pota sem tako moral dati očistiti storov, ki jih je bil pustil za seboj on! Če mu ni prav, naj da pa čak nazaj!"

Janez ga sicer ni razumel in Miha ni hotel prestativati teh besed, vendar je nekako uganil, kaj pomenijo njegove besede. Ker je pač vedel, da bi nič ne opravil, če bi se še nadalje prekal (tudi če bi se bil lahko) z njim ga je premeril s prezirljivim pogledom ter stisnil skozi zobe:

"Hudič, če si ti bolj potreben teh dolarjev, jih pa požri, goljuf grdi!"

"Kaj pravi?" se je nadzornik obrnil k Mihi.

"Nič," se je odrezal Miha že med vrati ter odšel. Janez pa je še grdo pogledal moža, nato pa trdo zaloputnil vrata za seboj.

Pol ure pozneje so trije Slovenci ubirali po od sani ugaženem potu nazaj proti civilizaciji. Janez je bil jezen, ker je bil ogoljufan, zato mu tedaj ni bilo tako težko slovo od tovarišev in pragozda, ki se mu je bil zelo priljubil vzlic vsem nevarnostim in težavam, ki jih je skrival v sebi. Nadzornik je stal pred svojo pisarno in jim prijazno voščil "Good bye!" Janez pa ga je grdo pogledal ter mu krepko želel: "Hudič te vzemi, grdoba!"

Šved se mu je smejal.

Drugi dan popoldne so se naši fantje razstali; Tomaž in Miha sta se odpeljala nazaj na zapad — tudi Janeza sta vabila s seboj, toda fant ni maral nikamor z njima — Janez pa se je odpeljal na vzhod. Videli se niso več. Janez je pozneje zvedel, da je Miha ostal na farmah ter se oženil z neko kanadsko Nemko, Tomaž pa da išče sreče v mestih, a je ne najde več kot za ščepec naskrat.

Janez na industrijskem vzhodu I.

Toronto, provinca Ontario. Sedež provincialnega parlamenta in vlade. Industrijsko vele mesto. Morje hiš, labirint ulic, v katerem se tujec ne more znajti. Mogočne tovarne avtov, poljedelskih strojev, livarne, klavnice, itd. Trgovski del mesta s svojimi nebotičniki, v katerih domuje kapital. Pristanišče, največje in najmodernejše na Velikih jezerih s pomoli, trgovskimi skladišči, potniškimi in tovornimi ladjami. Young Street in Bay Street, glavni žili trgovskega Toronta, s svojim silnim prometom: pešci, avti, vozovi cez stne železnice, ki se gnetejo v

ozkih soteskah teh cest, ki jih zasenčujejo na obeh straneh v zrak kipeče stavbe, domovi trgovskih podjetij, bank in industrijskih kolosov. York Street s svojimi umazanimi lesenimi poslopji, ostanki starega Toronta, posredovalnicami za delo, pred katerimi se gnetejo grude dela iščočih delavcev vseh narodnosti, ki na prvi pogled spoznaš v njih imigrante; lačne oči jim strmijo v okna posredovalnic, kjer stoji zapisano na črnih tablah: "Potrebujemo 10 delavcev za železniško družbo; 25 centov na uro, deset ur dela; prinesite svoje odeje; 50 milj

od mesta." Ali: "Dvajset gozdnih delavcev dobi delo 150 milj od tukaj; plača od kosa; prinesite svoje odeje in orodje." In: "Delo dobi izvežbana farmarska moč; samo prvovrstne moči vpoštevane; v bližini mesta, plače \$15.00." In tako dalje. Imigranti buljijo v bele črke, si tolmačijo mnogim nerazumljivo pisavo in odmajujejo z glavami: Gozd je predaleč; kje naj vzamejo denar za vožnjo? Za afro jim manjka zahtevane izkušnje. Na železnisko pogbi šli, toda potrebujejo jih le deset, deloiskalcev pa stotine! (Dalje prihodnjič).

Baragove Knjige za leto 1949 so izšle!

Knjige so sledeče:

1. "BARAGOVA PRATIKA" za leto 1949
2. Knjiga: "S POTOV ŽIVLJENJA SLOVENSKEGA NARODA"

Obe knjigi skupaj staneta—\$1.50

Vsebina obeh knjig je bila navedena v dnevnikih in tednikih. Zelo zanimivi knjigi sta obe. V kratkočasje, pouk in v razvedrilo vam bosta. Tiskanih je le omejeno število. Hitite z naročilom, da ne boste pozorni. Naročnino za knjige je poslati v Money order, ali bančnem čeku na:

BARAGOVA PRATIKA

1857 W. 21st Place

Chicago 8, Illinois

OBLAK MOVER

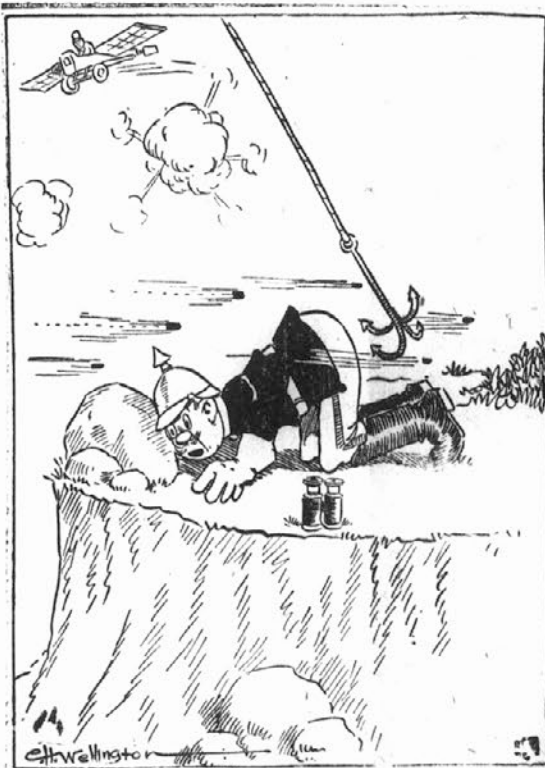
Naša specielnost je prevažati klavirje in ledenice. Delo garantirano in točna postrežba. Obrnite se z vsem zaupanjem do vašega starega znanca

JOHN OBLAK

1146 E. 61. St.

HE 2730

—AND THE WORST IS YET TO COME
—in najhujše šele pride

G. WHISKERS

1884

1949

Naznanilo in Zahvala

Zalostnega ter potrtega srca in z globoko boljo v duši naznanjam vsem dragim sorodnikom, prijateljem in znancem, da je preminul moj dragi, preljubljeni soprog

Frank Pirc

ki je, previden z svetimi zakramenti, zaspal v Gospodu dne 20. februarja 1949.

Pokojni je bil rojen 8. avgusta 1884 v vasi Komenče, župnija Braslavce na Štajerskem.

Pogreb dragega pokojnika se je vršil dne 23. februarja 1949 iz Frank Zakrajšek in Sinovi pogrebnega zavoda v cerkev sv. Vida. Pogrebno sveto mašo zadušnico je daroval č. g. Rev. Victor N. Tomc, ob asistenci č. gg. Rev. Francis M. Baraga in Rev. Joseph Godina. Po pogrebnem sv. maši smo ga položili k zemeljskemu počitku na pokopališču Kalvarija.

V dolžnost si štejem, da se na tem mestu kar najpriljubneje zahvalim č. g. Rev. Victor N. Tomcu, ki je pokojnika prevedel z svetimi zakramenti, zanj opravil sv. mašo in druge pogrebne molitve ter pokojnika spremil iz Frank Zakrajšek in Sinovi pogrebnega zavoda v cerkev sv. Vida in od tam na pokopališče vse do njegovega groba. Za vse to moj iskreni: Bog plačaj za vse stotero.

Dalje iskrena zahvala č. gg. Rev. Francis M. Baragi in Rev. Joseph Godini za asistenco pri svet. maši. Za vse to moj iskreni: Bog plačaj!

Moja iskrena zahvala vsem, ki so poklonili toliko krasnih vencev ob krsti pokojnika ter ga ozaljšali, ko je počival na mrtvaškem odru.

Enako se iskreno zahvalim vsem onim številnim, ki so darovali za svete maše, ki se bodo opravile za mir in pokoj njegove duše.

Dalje se iskreno zahvalim vsem, ki so dali na razpolago svoje avtomobile na dan pogreba povsem brezplačno.

Iskrena zahvala podružnici št. 6 SMZ za vso pomoč in pa za pogrebce ter za sv. maše.

Posebno zahvalo pa dolgujem Mrs. Mary Fortuna, Mrs. Angeli Petrič iz Warren, Ohio, ter Mrs. Mary Štrukel za vso pomoč, ki so jo nudile ob smrti mojega dragega soproga.

Dalje zahvala vsem, ki so prišli kropit ter molit ob krsti pokojnika. Prav tako tudi vsem onim, ki so se udeležili pogreba, zlasti pogrebne svete maše ter ga spemile na pokopališče vse do njegovega groba.

Zahvala vsem za izraze sožalja, bodisi pismeno ali ustmeno, ter končno vsem onim, ki so mi kaj na ta ali oni način pomagali, kakor tudi dobrim sosedom in sosedam. Vsem še enkrat prisrčni: Bog plačaj!

Zahvala pogrebniemu zavodu Frank Zakrajšek in Sinovi za vso postrežbo in pa za tako vzorno vodstvo pogreba.

A Ti predragi soprog, počivaj v miru in lahka naj Ti bo gruda te nove domovine, četudi daleč od zelenega štajerja, kjer si bil rojen. Počivaj mirno, spavaj sladko. Duši Tvoji blagi pa večni mir in večno veselje v družbi izvoljenih. Spominjaj se na me; jaz pa se bom na Te v molitvi. Saj kmalu pride dan, da pridem tudi jaz za Teboj:

Pred menoj Ti,
za Teboj jaz,
pred sodni stol
pred Kristusa.

Tvoja žalujoča soproga

MARY PIRC

Pokojni zapuša tu v Clevelandu sestro MARY ŠTRUKEL,

svaka JOHN ŠTRUKEL in 3 NEČAKE

V Jugoslaviji zapuša 3 sestre: MALKO, REZO in IVANKO

Cleveland, Ohio, 21. marca 1949.